

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 130 (928)

Svētdien, 1956. g. 4. novembrī

7. gads

PIRMĀS ziemošanas dienas kolchozu lopu fermās

Negārdot iestājies aukstums. Visos rajona kolchozos lopi novietoti ziemas mītnēs. Daudzos kolchozos un vairums lopu fermās radīti labi lopu iezīmošanas apstākļi: silts, gaišs un normalas barības devas.

Kolchozā „Zelta vārpa” labi uztur lopus tipveida fermā, kur novietotas 104 govīs (brigādiera b. Zundāna brigādē), labās mītnēs atrodas arī aitas un vistas. Tomēr arī šajā kolchozā ir atsevišķas lopu mītnes, kur jau no pirmām ziemošanas dienām lopi novietoti neatremontētās kūtīs, mēslos un dubļos. Piemēram b. Cvetkova brigādē slaucējas b. Visockas govju grupa stāv dubļos, barība tiek nomesta tieši mēslos, jo nav barības galdu.

Kolchozā „Sarkanais karogs” labi iekārtota govju un cūku kūts. Te mehanizēta ūdens piegāde, bet nelaime viena — uzsāktais nav novests līdz galam. Govju kūti ierīkoti barības galdī, arī virēcas savācējs jauns, tas ir ejā iekārtota tranšeja, kurā satek virca un mēsli. Tā kā šo tranšeju piepilda vienmēr ar sausu kūdru, tad kūti ir sauss, tīrs gaisms un arī lopu stāvvieta ir tīra. Tas ir ļoti labi. Nevar neatzīmēt to, ka labi ierīkotā govju kūti nav iestīkloti visi logi, arī šķirbas laiž cauri aukstumu un vēju. Tas pats sakāms par durvīm. Tā rezultātā kūti jūtams caurvējš, kas var slikti atsaukties uz lopu veselības stāvokli. Tomēr kompleksās brigādes brigadieris b. Martīnovs par to nemaz neuztraucas un nesaved savas brigādes lopu novietnes pienācīgā kārtībā.

Kāpēc viss tā notiek? Kāpēc daudzu kolchozu komplekso brigāžu brigadierī nerūpējās par to, lai lopu novietnes savlaicīgi līdz iezīmošanas periodam savestu kārtībā? Tas notiek tāpēc, ka ne visi komplekso brigāžu brigadierī, kuri pilnībā atbild par visu brigādes saimniecību (laukkopību un lopkopību), saprot, ka viņu pienākums negaidīt ne kolchoza valdes, ne priekšsēdētāja rīkojumu, bet uz savas iniciatīvas jā rūpējas kā par laukkopību, tā arī lopkopību. Komplekso brigāžu brigadieriem diendienā jādomā un jārikojas tā, lai lopi tiktu uzturēti labās mītnēs, lai tiktu piebaro-

ti, lai visu gadu varētu iegūt maksimālu lopkopības produkciju (pienu, gaļu un citus produktus).

Agrāk, kad brigadieris atbildēja tikai par laukkopību, viņam nevajadzēja rūpēties par lopkopību. To darīja fermas pārziņš, kolchoza priekšsēdētājs. Tagad pavisam cita lieta. Tagad kompleksās brigādes brigadieris pienākums pēc savas iniciatīvas atklāt, redzēt un novērst visus trūkumus, kas rodas kompleksās brigādes saimniecībā — laukkopībā un lopkopībā. Lopu novietņu remonts ir brigadieris lieta, viņa pienākums. Kompleksās brigādes brigadierim, viņa palīgam jāprasa no kolchoza valdes visi nepieciešamie materiāli (būvmateriāli, logu stikli, naglas u. c.) Viss pārējais remontu darbs jāveic brigādes spēkiem pēc brigadieris norādījumiem. Kolchoza celtniecības brigāde, kura atrodas kolchoza valdes rīcībā nodarbojas ar jaunu sabiedrisko ēku celtniecību un to kapitalajiem remontiem. Tas ir jāsaprot katram brigadierim un nav jāgaida, kad celtniecības brigāde veiks tekošo remontu kompleksajā brigādē. Nav jāpieļauj tādi gadījumi, kad kolchoza sabiedriskie lopi jāizvieto tumsās, netīrās, aukstās telpās. Tas jāievēro visiem komplekso brigāžu brigadieriem, kolchozu priekšsēdētājiem un lauksaimniecības specialistiem.

1956./57. g. ziemošanas periodā ļoti no svara, lai no pašām pirmajām kūti stāvēšanas perioda dienām tiktu organizēta pareiza lopu barošana pēc kolchozā noteiktām barības devām. Jau no pirmajām dienām barības racionā jāieved sulīgās barības devas, lai nepieļautu lopu novājināšanos. Maksimāli lopu fermām jāpiegādā Līvānu spirta rūpnīcas šķiedenis. Katrā brigādē jāuzskaita visā pilnībā rūpīgā, sulīgā un koncentrātā barība un barības racionā jāizstrādā tāds, lai visā ziemošanas periodā nepieļautu lopkopības produkcijas samazināšanos.

Kolchoza vadošo kadru tiešs pienākums ir nodrošināt kolchoza sabiedriskajiem lopiem normalas ziemošanas apstākļus — siltas un gaišas telpas, pietiekoši barības.

MŪSU RAJONĀ

Oktoobra revolūcijas 39. gadadienu sagaidot

Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā

Sacenošoties par Oktobra svētku cienīgu sagaidīšanu, Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza ļaudis steidz ātrāk pabeigt kulšanas darbus. Priekšgalā iet pirmā kompleksā brigāde (brigadieris Donats Švirksks).

Čakli strādā kolchoznieki Emīlija Ancāne, Benedikte

Mālniece, Pēteris Skrūzmanis, Paulīna Liepniece un daudzi citi arteļa biedri.

Līdz Oktobra revolūcijas 39. gadadienai kolchoznieki pilnīgi pabeigs kulšanas darbus.

E. Švirkste

Līvānu MTS

Plaši izvērsusies pirmsoktoobra sacensība Līvānu MTS mehanizatoru vidū.

Traktorists Andrejs Seilis rudens aršanas plānu izpildījis un pārsniedzis par 10 procentiem, par ko viņš saņēmis premiju — rokas pulksteni „Pobeda”.

A. Auzāns

PĀRSKATS

par rudens lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz 1956. gada 31. oktobri (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Rudens aršana procentos	Nokults		Sagatavots rupjās barības tonnās	Kolchoza nosaukums	Rudens aršana procentos	Nokults		Sagatavots rupjās barības tonnās
		graudaugu un pākšaugu procentos	linu proc.				graudaugu un pākšaugu procentos	linu proc.	
Darbs	100	43	27	236	Brīvais zemnieks	41	60	—	284
Darba tauta	75	96	38	201	Dzimtene	37	61	—	468
Vorošlova v. n.	64	60	—	888	Padomju Latvija	32	51	9	370
1. Maijs	55	79	—	355	Maļenkova v. n.	32	91	—	302
Stajina v. n.	55	48	19	489	Nākotne	32	36	—	288
Draudzīgais maijs	53	82	21	494	Leņina v. n.	31	89	6	555
Oškaina v. n.	49	56	30	424	Molodaja gvardija	26	73	—	462
Latgales zieds	48	67	7	517	Zelta vārpa	21	51	—	578
Uzvara	45	75	14	375	Kaļiņina v. n.	18	41	9	255
Sarkanais karogs	42	45	—	278	Molotova v. n.	16	51	—	277
Ciņa	42	59	—	220	Čapajeva v. n.	15	54	13	356
Ziedošā vārpa	42	87	—	444	Strauts	9	46	—	273

Kur darbu mīl,

tur panākumi neizpaliek

Vēl agrs rīts. Kolchoza „Zelta vārpa” kolchoznieku māju logi glabā sevi rudens nakts tumsu. Kolchoza darbarūki vēl nav modušies jaunajai darba dienai.

Kā pirmā katru dienu it kā dzīvības uguni iededz 71 gadu vecā kolchoza putnkope Matilde Kārklīņa — labākā rajona vistkope. Jau trīs gadus nepārtraukti dien dienā rīta agrumā čaklā vistkope uzsāk savas gaitas ar lukturi rokā, apstaigājot vistu kūti. Tikai kad viss apskatīts un putnkope pārliecinājusies, ka nakts nav nesusi nekādu pārsteigumu, var mierīgi gatavoties darba dienai. Vai gatavot brokastis sev? Tak nē jau. Vispirms jā rūpējas par 300 galvīgo balto mīluļu pulku. Tās gaida garšīgu kumosu. Drīz vien jau plīti sprēgā malkas pagales, vārās kartupeļi, silst ūdens miltu sutināšanai. Nav aizgājusi ne stunda un logā tikko sāk svīst gaismiņa, kad silē zem kapājām naža sasmalcinās kartupeļi, izgarodams tvaika mutulis, spaiņos sutinas miltu šķiedenis. Vēl tik jāsamaisa viss kopā, jāatdzesē līdz remdenai temperatūrai. Bet kamēr tas notiks vēl jāizslauka visas trīs vistu kūts telpas. Vidējā tas veicas labi. Viegli slīd slota pa dēļu grīdu un drīz jau atrīti ir iznesti. Grūtāk veikt tīrīšanu abās galējās telpās. No māla klo-

na paceļas putekļu mākonis, un putnkope katrreiz norūpējusies domā par savām mīlulēm — vistinām, domā par kolchoza vadību, kas sola gan ierīkot grādi arī te, bet...

Ar priecīgu sasaukšanos savu saimnieci trīs reizes dienā sagaida putni. Viņa atkal atnesusi barību. Pēc mīkstā ēdiena nāk graudi, zaļumi un sutināti sēklas āboliņa grūži. Viss tas, var redzēt, patīk vistām. Nav brīnumus, ka vistas savu kopēju labi atalgo.

Šogad no 180 vistām labākā rajona vistkope Matilde Kārklīņa ieguvusi pavisam 20700 olu, jeb no katras vistas caurmērā pa 115 olas. Tas izvīrējās viņu labāko rajona vistkopju vidū. Pagājušajā gadā kolchoza čaklā vistkope izpelnīja ap 700 izstrādes dienas. Arī šogad nebūs mazāk. Papildapmaksā vien Matildei jāsaņem 359 olas.

Vecā putnkope ar degsmi stāsta par sava darbalauka nākotni. Par to, kad kopā ar kolchoza zootehniķi un brigadierī ierīkos fermā dēļu grīdas, kontrollīgšanas, numurēs vistas, tad vārēs sekmīgi kontrolēt vistu dējību un mazienešīgās laikus likvidēt. Patiešām tagad nevar zināt, cik kura izdēj, jo visas vistas ir vienādas, tāpat kā to olas. Atšķir nu lielā pulka pirmrindnieci! Pat neērti. Visām slaucējām ir labākā gov,

cūkkopēm — cūka bet te?! Nevar pat palepoties, ka, lūk, šī un šī deva gadā nevis 115 bet gan 250 olas.

No vistu izskata patiešām var secināt, ka vismaz 130—150 olas gadā iegūt gan varētu. Lūk, pierādījums. Agrāk, kad fermā strādāja cits putnkopis un vistas turēja līdz kaklam mēslos, nebija pat 50 olas gadā no vienas vistas.

Iestājies ziemas periods. Vēl jau pastaigas laikā vistas šo to no mineralvielām salasa dārzā, bet drīz sniegs visu aplās. Tāpēc vecā vistkope jau laikus pieprasījusi no kolchoza vadības mineralvielas. Ar stingrību viņa runā, ka nevar pieļaut gadījumu, kā iepriekšējos gados, kad mineralvielu trūkuma dēļ vistas dēja mīkstcaules, vai ēda kopā olas.

Gurst dienas darbā vecās rokas, bet nesamazinās čaklās putnkopes darba grība, mīlestība pret putniem. Arī rīt un parīt Matilde Kārklīņa celsies agri rītos un vēlu vakarā ies pie miera. Nākošgad čaklā putnkope kops savu putnu saimi vēl labāk, lai dotu kolchozam ne 8.857 rubļu ienākumu, bet gan krietni vairāk, lai arī turpmāk slavīnātu savu darbu kolchozā un rajonā.

A. Birzāks

Partijas dzīve

Vērtējot savu darbu

Kaut gan Staļina vārdā nosauktais kolchozs ir viens no ekonomiski stiprākajiem rajonā, taču panākumi būtu daudz labāki, ja partijas pirmorganizācija vairāk palīdzētu kolchoza valdei un kontrolētu tās darbību.

Nesen notikušā atskaitesvēlēšanu sapulce vēlreiz pierādīja, ka partijas pirmorganizācijai jāstrādā labāk. Partijas pirmorganizācijas sekretars b. Kārklis savā atskaitē arī uzsvēra, ka vislielākais trūkums pirmorganizācijas darbā ir nepietiekošs darbs ar masām. Par to visvairāk runāja arī komunisti. Un, kā gan citādi? Lūk, arī partijas rindas šogad nemaz nav augušas, partijas biedri cenšas visu padarīt paši, neveidojot ap pirmorganizāciju aktīvu no labāko kolchoznieku vidus. Savā ziņojumā b. Kārklis gan teica, ka kolchozā esot 20 agitatoru, bet vai viņi strādā, prasīja viņam komunisti un b. Kārklis sāka šaubīties par teikto. Tas izskaidrojams vienīgi ar to, ka arī šeit no sekretara puses nebija vajadzīgās kontroles. Pavisam slikti ir ar komjaunatnes organizāciju. Bijušā komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare b. Nabedrikova neattaisnoja viņai dāvāto uzticību, atstāja komjaunatnes darbu pašplūsmē, bet partijas pirmorganizācija laikā to nepamanīja.

Pamatotas pretenzijas un kritika no komunistu puses bija jāuzņem Pēternieku 7-gadīgās skolas direktoram b. Ševčenko, kurš kā komunisti un inteligences pārstāvis neko nav darījis masu politiskā darba uzlabošanai kolchoznieku vidū. Skolas spēkiem nav nolasīts neviens referāts, ne sagatavots kāds sarīkojums vai priekšnesumi.

KAD ZIEMOŠANAI NEGATAVOJAS SAVLAICĪGI

Šogad pēkšņais sals pierāda tieši to, ka lopu ziemošanai jā sagatavojas savlaicīgi.

Daudzi rajona kolchoza vadītāji sakarā ar sprāgajiem ražas novākšanas darbiem, mītnu sagatavošanu lopu ziemošanai atstāja pēdējā vietā. Tā bija nostādīts jautājums arī lauksaimniecības arteli „Dzimtene“ (priekšsēdētājs b. Stikāns), kolchozā „Uzvara“ (priekšsēdētājs b. Pundurs) un dažos citos.

Lauksaimniecības arteli „Dzimtene“ gandrīz visu vasaru strādāja celtniecības brigādē 15 cilvēku sastāvā. Likās, ka tā varēja padarīt daudz, lai lopus ziemošanai izvietotu piemērotās mītnēs. Iestājoties aukstam laikam, tas ir, kad lopus vajadzēja izvietot mītnēs, arī pats kolchoza priekšsēdētājs b. Stikāns brīnījās, kāpēc celtniecības brigāde tik maz padarījusi. Tikai ciema padomes sesijā noskaidrojās, ka brigādi neviens nav kontrolējis, neviens par tās darbu neinteresējās. Ne vienu reizi par visu gadu nav apspriests celtniecības brigādes darbs valdes sēdē.

Tas pats sakāms par lauksaimniecības arteli „Uzvara“. Šai kolchozā, iestājoties salam, pirmajā kompleksajā bri-

Daļēji tas netika darīts tāpēc, ka partijas pirmorganizācijas sekretars nav griezies ne ar kādu jautājumu pie skolas kolektīva.

No masu politiskā darba atkarīgi arī saimnieciskie uzdevumi. Lūk, kolchozā gausi veicas ar kulšanas darbiem, nedaudz palicis arī nenovāktu auzu. Kāpēc tā? Par to pareizi runāja komunisti b. Dedkovs, „mūsu kolchozā augstāka darba disciplina ir vecākiem cilvēkiem, tikai ne jaunatnei. Tas nozīmē, ka mums daudz vairāk jāstrādā ar jaunatni, jāorganizē jauniešiem laba kulturala atpūta, jāatdzīvina komjaunatne“. Biedrs Dedkovs kritizēja arī rajona komjaunatnes komitejas darbiniekus, kuri maz interesējas par kolchoza komjauniešiem un jauniešiem.

Komunisti kritizēja mašīntraktoru staciju un traktoru brigādes brigadierus b. Prokofjevu, kas strādā šajā kolchozā. Lūk, pavasara sēju vajadzēja veikt vietām ar rokām tikai tāpēc, ka sējmašīnas nebija pilnīgi sagatavotas, bieži bojājās arī traktori, tehnika pilnīgi netiek izmantota arī rudens aršanas darbos un kulšanā. Biedrs Prokofjevs nekad neapspriežas ar saviem traktoristiem, ne komplekso brigāžu brigadieriem. Partijas sapulce nolēma lūgt augstākstāvošas organizācijas atsūtīt kolchozā citu traktoru brigādes brigadierus.

Partijas sapulce parādīja, ka komunisti ir vienoti un spējīgi risināt svarīgus uzdevumus.

Organizācijas biedru plašais lēmums būs viņu tālākā ceļa rādītājs. Komunisti no sapulces aizgāja pilni apņēmības cīnīties par partijas XX kongresa lēmumu ātrāku realizēšanu dzīvē. **I. Braslavcs**

Šogad 38 slaucamas govīs bija jāizvieto cauros šķūņos. Tiešām, nožēlojams skats, tad jāsaka, kādu gan var gaidīt produkcijas kāpinājumu.

Kolchozā „Uzvara“ bija liellopu ferma pie kantora III kompleksajā brigādē, bet tā kā lopus jau pavasarī izvietoja pa kompleksajām brigādēm, bijušo liellopu fermu daļēji pārkārtoja par šķūni. Patreiz pirmajā kompleksajā brigādē ceļ liellopu kūti, bet kontroles trūkuma dēļ celtniecība ievēlās. Te jāvaino ne tikai kolchoza priekšsēdētājs b. Pundurs, bet arī traktoru brigādes brigadieris b. Bišenijs, kurš veselū mēnesi netika galā ar MTS direktora rīkojumu, sagatavot (saremontēt) traktoru, lai varētu sazāgēt ar kolchoza gateri lopu mītnu remontam un celtniecībai nepieciešamos būvmateriālus.

Arī b. Beļajevs nekontrolēja mehanizatorus, vai viņa do rīkojumu b. Bišenijs ir izpildījis.

Lopkopības fermās kolchozā arī daudz citu trūkumu: neiestikloti loģi, nesagatavots pietiekošs daudzums pakaišu kūdras, nav pilnīgi nokomplektēti lopkopības kadri.

A. Eglītis

Komunistiskā partija — Lielās Oktobra

socialistiskās revolūcijas organizētāja

Neilgi pirms Oktobra socialistiskās revolūcijas, I Viskrievijas Padomju kongresā, meņševiku lideris Cereteli savā runā apgalvoja, ka neviena politiskā partija Krievijā neuzdrošinātos viena pati ņemt varu savās rokās.

— Tādas partijas Krievijā nav! — skaļi teica Cereteli. Un, pilnīgi negaidot, apklusajā zālē atskanēja balss:

— Ir tāda partija! Tā bija Vladimira Iljiča Leņina balss.

— Mūsu partija, — sacīja viņš, — katru mirkli ir gatava saņemt pilnīgi visu varu.

Komunistu partija nebaidījās uzņemties visu atbildību par valsts likteni. Partijas vadībā mūsu zemes darbaļaudis atbrīvojās no muižnieku un kapitalistu jūga, nodibināja Padomju varu.

Krievijā socialistiskās revolūcijas uzvaras izcīnā līdz ar citiem vēsturiskiem cēloņiem izšķiroša nozīme bija tam, ka strādnieku šķiru cīņā vadīja marksistiska revolucionāra partija, kas bija apbruņota ar zinātniskā socialisma teoriju un revolucionārās kustības pieredzi. Šo partiju bija nodibinājis lielais darbaļaudu vadonis Vladimirs Iljičs Leņins.

Oktobra revolūcijas uzvaras izcīnā nenovērtējama nozīme bija leņinskajai socialistiskās revolūcijas teorijai. V. I. Leņins, pamatodamies uz paša atklāto likumu par kapitalisma nevienmērīgo ekonomisko un politisko attīstību imperialisma laikmetā, secināja, ka socialismis var uzvarēt sākumā nedaudzās vai pat vienā atsevišķā valstī. Leņina ģenialā ideja iedvesmoja Krievijas strādnieku šķiru, nostiprināja tajā ticību saviem spēkiem.

Partija gāja uz Oktobra socialistisko revolūciju pa V. I. Leņina norādīto ceļu. Savās pazīstamajās Aprīļa tezēs Leņins bija izstrādājis plānu pārejai no buržuaziski demokrātiskās revolūcijas uz socialistisko revolūciju. Tezes paredzēja pārvērst visu zemi par visas tautas — valsts īpa-

šumu un nodot to zemnieku lietošanā, apvienot visas bankas vienā nacionālajā bankā, nodibināt strādnieku kontroli pār sabiedrisko ražošanu un produktu sadali. Par vislabāko valsts varas formu pārejai uz socialismu Leņins uzskatīja Padomju Republiku.

Leņina izvirzīto plānu par buržuaziski demokrātiskās revolūcijas pārvēršanu socialistiskajā revolūcijā apstiprināja partijas Aprīļa konference. Šā plāna lielā nozīme bija tā, ka partija ieguva skaidru orientāciju, — kas jā dara konkrētajā sarežģītajā stāvoklī, lai vestu sev līdz masas. Plaša izskaidrošanas darba rezultātā boļševiki izcīnīja vairākumu Padomēs un tādējādi pārvērtā tās par patiesi revolucionāriem orgāniem cīņā par valsts varu.

Pēc tam, kad Pagaidu valdība bija sagrāvusi mierīgo jūlija demonstrāciju, kas notika ar boļševistiskiem lozungiem, kļuva skaidrs, ka buržuazija atklāti nostājusies uz kontrrevolūcijas ceļa un pārgājusi uzbrukumā tautai. Revolūcijas mierīgais periods izbeidzās. Tagad proletariātam vajadzēja ķerties pie ieročiem, lai atņemtu varu buržuazijai. Šo jauno taktikas līniju, kas atbilda jaunajai situācijai, pieņēma partijas VI kongress. Boļševiki uzņēma kursu uz bruņotu sacelšanos. Kongresa pieņemtais manifests aicināja darbaļaudis gatavoties izšķirošajam kaujam, stāties cīņā koloņās zem partijas karoga.

Komunistiskās partijas ietekme nemīlīgi pieauga. Līdz septembrim Petrogradas un Maskavas Padomes jau bija kļuvušas boļševistiskas. Leņins, kas toreiz atradās pagrīdē, savās vēstulēs partijas Centralajai Komitejai, Petrogradas un Maskavas komitejai rakstīja, ka tautas lielākā daļa ir boļševiku pusē, un tāpēc viņi var ņemt un viņiem jāņem valsts vara savās rokās. Leņins izstrādāja arī konkrētu sacelšanās plānu.

10. oktobrī partijas CK sēdē, kurā piedalījās V. I. Leņins,

pieņēma lēmumu par bruņotu sacelšanos. Sacelšanās vadīšanai tika organizēts centrs, ko vadīja Centralā Komiteja un personiski Leņins. Šai laikā Petrogradas strādnieki jau bija organizējuši Sarkanogvardi — revolūcijas bruņoto spēku. Garnizona karaspēka daļās, kā arī sevišķi svarīgos galvaspilsētas un tās apkārtnes punktos darbojās boļševiki — Kara revolucionārās komitejas komisari. Tūkstosiem sarkangvardu, revolucionāro zaldātu un matrožu gaidīja sacelšanās signālu.

Sacelšanās sākās Petrogradā 1917. gadā naktī uz 25. oktobra (7. novembrī). Leņins no Smolņija pils pats vadīja bruņoto vienību darbību. Pārvarot kontrrevolūcijas pretētību, sacelšanās dalībnieki pēc noteikta plāna ieņēma svarīgākās stratēģiskās vietas galvaspilsētā. Buržuaziskā Pagaidu valdība tika gāzta.

II Viskrievijas Padomju kongress, kas sākās 25. oktobra (7. novembra) vakarā, pasludināja, ka visa vara pārgājusi Padomju rokās, un pieņēma Leņina ieteiktos dekretus par mieru un par zemi. Kongresā tika nobīdināta pirmā Padomju valdība ar V. I. Leņinu priekšgalā. Par VCIK priekšsēdētāju ievēlēja J. M. Sverdlovu.

Pēc Petrogradas, revolūcija drīz uzvarēja visā Krievijā. Uzvara, ko 1917. gada oktobrī izcīnīja Krievijas strādnieku šķira savienībā ar darba zemniecību, bija Leņina socialistiskās revolūcijas teorijas triumfs. Tā pavēra jaunu eru cilvēces vēsturē — kapitalisma sabrukuma, socialismis un komunisma uzvaras eru, Oktobra revolūcijas uzvara ir tautas masu revolucionārās jaunrades rezultāts, kas sasniegts Komunistiskās partijas vadībā.

Zem leņinisma karoga, Komunistiskās partijas vadībā padomju tauta nosargāja savas Dzimtenes brīvību un neatkarību, uzcēla socialismu un droši iet uz priekšu — uz komunismu.

A. Krasovs

Uzturēt kārtībā ugunsdzēsības inventāru

Ugunsdrošības nolūkos visi mūsu rajona kolchozi ir apgādāti ar ugunsdzēsāmajiem gan rokas, gan motora sūkņiem. Daudzos rajona kolchozos ugunsdzēsāmajiem rīkiem iekārtotas specialas telpas, kurās vienvietu novietots viss ugunsdzēsības inventārs: ugunsdzēsāmie ķekši, laužņi, lāpstas, trepes u. c.

Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza ugunsdzēsēju kopa saviem spēkiem uzcēla ugunsdzēsamo rīku šķūni, bet priekšsēdētājs b. Pastars pārvērtā to par celtniecības materiālu novietni. Uz kolchoza ugunsdzēsēju kopas priekšnieka b. Skrūzmaņa lūgumu atbrīvojot šķūni, priekšsēdētājs iesaka celt vēl jaunu. Saprotais, ka kopa jaunniecels un tāpēc b. Pastaram jāatbrīvo šķūnis ugunsdzēsēju inventāra novietošanai.

Vēl sliktāks stāvoklis ar ugunsdzēsības inventāru glabā-

šanu Kaļiņina vārdā nosauktajā, Čapaļeva vārdā nosauktajā kolchozā, kolchozos „Ziedošā vārpa“, „Molodaja gvardija“, Vorošilova vārdā nosauktajā, Staļina vārdā nosauktajā un vēl citos. Šajos kolchozos nav ne ugunsdzēsības inventāra šķūņu, ne nojumu, ugunsdzēsēju sūkņi tiek izmantoti saimnieciskos darbos, atstāti zem klajas debess un bojājas. Tas liecina, ka šo kolchozu valdes nerūpējas par ugunsdrošību kolchozā.

Nedrīkst atkārtot tādas gadījumus kā 1955. gadā Čapaļeva vārdā nosauktajā kolchozā, kur rudenī pazuda sūkņi šļūtenes. Tās atradās tikai pavasarī pēc sniega nokušanas pie lopu fermas dubļos pilnīgi sapuvušas.

Ugunsdzēsēju kopu priekšniekiem saziņā ar kolchoza valdi jāiekārto vieta, kur vienkopus jākoncentrē kol-

choza ugunsdzēsības inventārs. Sūkņi ziemas laikā jāuzstāda uz ragavām, bet vasarā uz ratiem tā, lai tie būtu vienmēr gatavi cīņā ar uguni. Nav atļauts un nedrīkst ugunsdzēsamos rīkus kā sūkņus, spaiņus un citu inventāru izlietot saimnieciskiem nolūkiem.

Lopu fermās, virtuvēs, graudu glabātuvēs, darbnīcās un kaltēs, klubos un kantoros jānovieto pieejamā vietā ķīmiskie ugunsdzēsāmie aparāti. Šie aparāti jānovieto apkurināmā telpā, lai tie nesasaltu.

Kolchozu valdēm, kolchozu ugunsdzēsēju kopu priekšniekiem nekavējoties jāsavēd ugunsdzēsības inventārs kārtībā un teicami jāglabā.

G. Daņilovs,
rajona ugunsdzēsēju
inspektors

Redaktore H. JEROFEJEVA